

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร
PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF PEOPLE AT CHATUCHAK DISTRICT

รุ่งนภา ศรีจันทร์
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
ผู้รับผิดชอบบทความ

Rungnapa Srichantra
E-mail: ann.rungnapa@hotmail.com
Faculty of Business Administration Program in Financial and Banking,
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตจตุจักรในด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ภาวะการเป็นหนี้ ประเภทของหนี้สิน และค่าใช้จ่ายในการจ่ายหนี้สินต่อเดือน ประชากรในงานวิจัยนี้ คือ ประชากรในเขตจตุจักร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัยพบว่า มีบุคลากรที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.50 มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.00 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 62.00 การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท และ 30,001 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.00 (รวม คิดเป็นร้อยละ 62.00) และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.50 มีภาระหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 57.00 ส่วนใหญ่เป็นบัตรผ่อนสินค้า คิดเป็นร้อยละ 50.44 โดยมีค่าใช้จ่ายในการจ่ายหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.11

ในส่วนของการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร ความคิดเห็นของประชาชนในเขตจตุจักรต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตจตุจักรที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักรโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อ

พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านรายได้และด้านค่าใช้จ่าย และด้านที่อยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการลงทุนและด้านการออม ตามลำดับ

คำสำคัญ: การวางแผนทางการเงิน, รายได้, ค่าใช้จ่าย, เงินออม, การลงทุน

ABSTRACT

The objective of Personal Financial Planning of People at Chatuchak District research to study about the personal financial planning of population in Chatuchak district. The factors of research include incomes, expenses, savings and investments classified by personal status including sex, age, marital status, education level, income per month, expense per month, debts, type of debt and expense of debts per month. The population of this research was 400 people in Chatuchak district area. The tool used for data collection was a questionnaire and analysis by SPSS. The statistics were frequency, percentage, mean (\bar{X}), standard deviation (SD)

The results were found that 400 personnel surveyed in total, and most of them were female representing 64.50 percent, aged between 26 - 35 years representing 37.00 percent, single status representing 62.00 percent. The average income per month was 15,001 - 20,000 baht and 30,001 - 40,000 baht representing 31.00 percent (62.00 percent total) and the average expenses per month were 20,001 - 30,000 baht representing 33.50 percent. Most of the have debts representing 57.00 percent, most of them are product installment cards representing for 50.44 percent, with the average debt payment per month not exceeding 15,000 baht representing 67.11 percent.

In the opinion that affected to personal financial planning of population in Chatuchak districts. The opinions of the citizens of Chatuchak on personal financial planning found that the opinion of the people of Chatuchak area affecting the personal financial planning of the people of Chatuchak as a whole is low. When considering each aspect, the affected in medium were income and expenses. And the aspects that low level are investment and savings, respectively.

Keywords: Financial Planning, Incomes, Expenses, Savings, Investments

บทนำ

ในการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในช่วงวัยใดก็ตาม ต่างมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันตลอดเวลา ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านั้นจะมากน้อยแตกต่างกันออกไปตามวิถีการดำเนินชีวิตและกิจกรรมของมนุษย์แต่ละคน โดยเฉพาะประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง เช่น กรุงเทพมหานคร นัมเบโอ เว็บไซต์ ฐานข้อมูลด้านค่าครองชีพที่ใหญ่ที่สุดในโลก เผยแพร่ดัชนีค่าครองชีพทั่วโลก ปี 2562 โดยคำนวณจากค่าสินค้าอุปโภคบริโภค ค่าอาหารในร้านอาหาร ค่าเช่าที่พักอาศัย และกำลังซื้อของประชากรในเมือง พบว่า กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่มีค่าครองชีพแพงที่สุดเป็นอันดับ 2 ของภูมิภาคอาเซียน และเป็นอันดับ 216 ของโลก (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2563) สอดคล้องกับรายงานของเมอร์เซอร์ (Mercer) บริษัทที่ปรึกษาด้านทรัพยากรมนุษย์ เผยแพร่ในรายงานประจำปี กรุงเทพมหานครของไทย ขยับจากอันดับ 40 ในปีที่แล้ว มาอยู่ที่อันดับ 35 ในปีนี้ ซึ่งผลสำรวจนี้ประเมินจากค่าครองชีพกว่า 200 รายการในแต่ละเมือง รวมถึงค่าที่อยู่อาศัย ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า สินค้าในครัวเรือน และความบันเทิง (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2563) ซึ่งหากไม่มีการวางแผนทางการเงิน รายได้ที่ได้รับมาจากการประกอบอาชีพก็จะถูกนำไปใช้โดยไม่เกิดประโยชน์ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเกิดกรณีฉุกเฉิน เช่น การเจ็บป่วยอย่างรุนแรงซึ่งต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการรักษาที่สูง หรือแม้กระทั่งเกิดสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด หากคนใดไม่มีการวางแผนทางการเงิน คือ ไม่มีเงินเก็บออมอยู่ ต้องไม่กู้ยืมเงินเพื่อนำมาใช้จ่าย ก็จะทำให้เกิดภาระหนี้ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น หากต้องการที่จะทำให้เกิดความมั่นคงในการดำเนินชีวิตของตนเองและครอบครัวในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนทางการเงินที่ดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมองเห็นความสำคัญในเรื่องของการวางแผนทางการเงิน จึงมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร ทั้งเรื่องของรายได้ ค่าใช้จ่าย การออม และการลงทุน เพื่อแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมทางการเงินและการวางแผนทางการเงินของประชาชนในเขตจตุจักรในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ที่สนใจได้ทราบถึงข้อมูลและสถานการณ์ปัจจุบัน และสามารถนำผลวิจัยไปใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญในการวางแผนทางการเงิน รวมทั้งรับรู้ถึงประโยชน์ของการตั้งเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินที่ชัดเจนและเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมั่นคงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรอิสระ คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และภาระหนี้สินของครัวเรือน

ตัวแปรตาม คือ

1. การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร ซึ่งประกอบด้วย ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน

ขอบเขตด้านประชากร

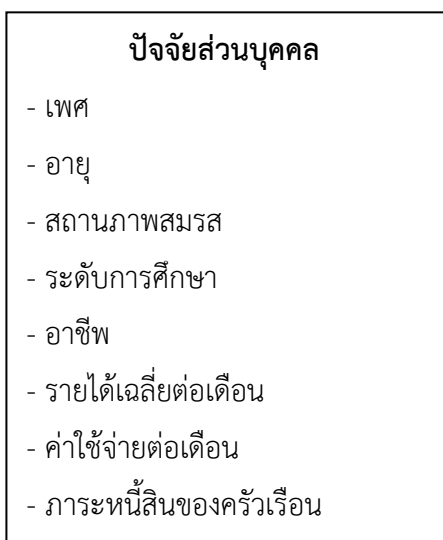
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

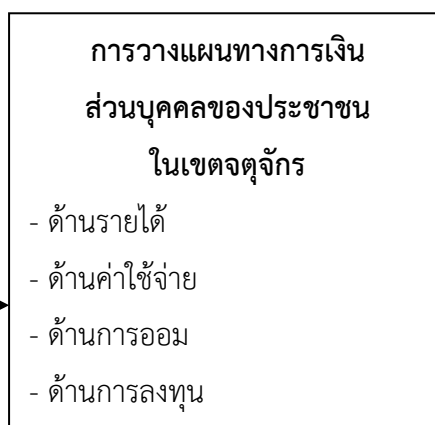
1. เพื่อให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
2. ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่สนใจ สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดทิศทางการวางแผนทางการเงิน รวมทั้งบุคคลทั่วไปสามารถวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อที่จะสามารถตั้งเป้าหมาย วางแผนทางการเงินที่เหมาะสมกับตนเอง เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตเพื่อให้เกิดความมั่นคงในการดำเนินชีวิตได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด ให้ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลว่าหมายถึง การสร้าง ใช้งาน ปรับปรุง และแก้ไข แผนงานเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายการเงินของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ โดยแนวคิดของแผน เน้นถึงเป้าหมาย นับตั้งแต่จุดแรกเริ่มของการวางแผนการลงทุนมากกว่าการใช้เครื่องมือทางการเงินแบบใดแบบหนึ่ง หรือมากกว่านั้นเพื่อแก้ไขปัญหาการเงินบางปัญหาเท่านั้น

กฤษฎา เสกตระกูล (2553) ได้ให้หลักพื้นฐานสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลในอีกความหมายหนึ่งมักจะถูกเรียกว่า “การบริหารความมั่งคั่ง (wealth management)” มักเข้าใจผิดว่า เวลาพูดถึงความมั่งคั่ง จะถูกมองเป็นเรื่องของคนรวยเท่านั้น ที่จริงแล้ว ไม่ว่าจะคนจนคนรวยก็ควรได้รับความรู้เรื่องนี้ เพียงแต่คนจนต้องผ่านขั้นตอนบางอย่างโดยเฉพาะในเรื่องการสร้าง ความมั่งคั่ง ส่วนคนที่มั่งคั่งอยู่แล้วก็ต้องเรียนรู้หลักของการปกป้องความมั่งคั่ง ต่อยอดความมั่งคั่ง และการกระจายความมั่งคั่งไปยังลูกหลานหรือสังคมต่อไป โดยมีหลักพื้นฐานดังนี้

1. ความมั่งคั่ง : เราสร้างขึ้นอย่างไร คนที่สามารถสร้างความมั่งคั่งได้ คือ คนที่เห็นเคล็ดลับว่า รู้หา (How to earn) รู้เก็บ (How to save) รู้ใช้ (How to spend) และรู้ขยายดอกผล (How to invest)
2. ก่อนจะรวยต้องอยู่รอดให้ได้ก่อน
3. รอดแล้วเมื่อไหร่จะรวย โดยดูได้จาก อัตราส่วนความมั่งคั่ง (wealth ratio)
4. ความมั่งคั่งเขาวัดกันอย่างไร โดยพิจารณาจากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ

รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2555) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของการวางแผนทางการเงินว่าก่อให้เกิดประโยชน์คือ ทำให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน ส่งผลต่อความมั่นคงในการดำเนินชีวิต การมีอิสรภาพทางการเงิน ตลอดจนทำให้ผู้วางแผนทางการเงินสามารถตอบสนองเป้าหมายที่ต้องการได้ และส่งผลดีต่อความมั่นคงของครอบครัว ขยายไปยังสังคมและประเทศชาติ ดังนั้นจึงสรุปความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลได้ดังนี้

1. สร้างความมั่นคงให้กับชีวิตของตนเองและครอบครัว เป็นแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงิน ตอบสนองความต้องการตามเป้าหมายเฉพาะของแต่ละบุคคลได้ รวมทั้งสามารถช่วยลดความวิตกกังวลทางการเงินในอนาคต
2. การวางแผนทางการเงินและมีการปฏิบัติตามแผนการเงินที่ได้วางไว้ส่งผลให้สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ตนเองได้กำหนดไว้
3. การวางแผนทางการเงินเป็นการสร้างบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านวางแผนทางการเงินเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีประสบการณ์โดยตรง
4. การวางแผนทางการเงินสามารถสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภิรมยา ชัยศิลป์ (2562) ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติ บริษัทในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ พนักงานบริษัทเอกชน ในจังหวัดเชียงราย จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว พบว่า พนักงานบริษัทเอกชนส่วนใหญ่มีความต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน และมีภาระหนี้สินที่เกิดจากสินเชื่อบริษัท อย่างไรก็ตามพนักงานบริษัทเอกชนเลือกใช้รูปแบบการออมและการลงทุนที่เป็นเงินฝากโดยไม่ได้กำหนดสัดส่วนเงินออมต่อรายได้โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือนที่แน่นอน ซึ่งวัตถุประสงค์ในการออมเงิน เพื่อสำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน โดยจะมีแนวโน้มที่จะออมเงินในอนาคต โดยให้ความสำคัญกับผลตอบแทนที่สูงจากการออมและการลงทุน และการออมหรือการลงทุนที่สร้างรายได้ประจำและมีความปลอดภัยสูงมากที่สุด

ศदानนท์ ชันธควร (2554) ศึกษาพฤติกรรมการออมและการทำประกันชีวิต เพื่อการวางแผนชีวิตหลังเกษียณของประชาชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาถึงการวางแผนเกษียณอายุ พฤติกรรมการออม พฤติกรรมการทำประกันชีวิต และปัจจัยที่มีผลต่อการออมและการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการทำแบบสอบถามจำนวน 120 ตัวอย่าง พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออมกับธนาคารพาณิชย์มากที่สุดคือ เพื่อใช้ในยามเกษียณอายุ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในสินทรัพย์มากที่สุด คือ เพื่อการเก็งกำไรในระยะสั้นและเพื่อใช้ในยามเกษียณอายุ ปัจจัยที่มีผลต่อการทำประกันชีวิตมากที่สุด คือ ให้ความสำคัญครองหลายด้าน และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการออมเพื่อเกษียณอายุมากที่สุด คือ ภาวะเศรษฐกิจภายในปัจจุบัน

ลัดดาวลัย แสงศรีจันทร์ (2561) ได้ศึกษา เรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จังหวัดพะเยา จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยการเลือกตัวอย่างด้วยวิธีเจาะจง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย พบว่า รูปแบบการวางแผนการบริหารการเงินส่วนบุคคลนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีการวางแผนการออมและการลงทุนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 65.6 อันดับสองได้แก่ ในด้านการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ ร้อยละ 40.6 และรองลงมาคือ การวางแผนการบริหารหนี้สิน และการวางแผนทางด้านภาษี ร้อยละ 40 นอกจากนี้ผลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนมากเป็นผู้คิดที่จะวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง และรองลงมาบุคคลในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และส่วนน้อยจะใช้บริการจากผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนมากมีวัตถุประสงค์ต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นก่อนและหลังเกษียณ และเพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดหนี้สินที่มากเกินไปจึงได้มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของตน

พัชรนันท์ คงมัน (2560) ได้ศึกษา เรื่อง ความตระหนักของคนวัยทำงานต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ โดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า คนวัยทำงานมีความตระหนักต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณในระดับที่มากที่สุด และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อคำถามพบว่า การ

วางแผนการเงินที่ดีควรวางแผนการใช้จ่ายให้เหมาะสม และจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับการออมเงินตามเป้าหมาย ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงที่สุดต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณคือ การรับรู้สถานะทางการเงินของตนเองมีผลต่อการตัดสินใจวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ และพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงานพบว่า ส่วนใหญ่มีการออมเงินและ/หรือการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 85 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยสัดส่วนเงินออมในแต่ละเดือน เก็บออมประมาณ 1 – 10 % ของรายได้ในระยะเวลา 6 ปีขึ้นไป ส่วนมากเก็บออมในรูปแบบการออมในบัญชีเงินฝาก ซึ่งวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน และรองลงมาคือเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเกษียณ คิดเป็นร้อยละ 24.63

สุพัตรา สมวงศ์ (2559) ได้ศึกษา เรื่อง การออมเงินเพื่อวัยเกษียณของลูกค้ำธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) จังหวัดพะเยา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 341 คน ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการออมเงินเพื่อวัยเกษียณในแต่ละเดือน คิดเป็นร้อยละ 53.70 ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ คิดเป็นร้อยละ 65.90 อยู่ในรูปแบบของเงินฝากกับสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 34.10 เหตุผลในการออมเงินเพื่อวัยเกษียณเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามป่วยชรา คิดเป็นร้อยละ 37 เพื่อใช้จ่ายในบั้นปลายชีวิต คิดเป็นร้อยละ 23.50 เพื่อเป็นหลักประกันให้ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 16.10 เพื่อเป็นการยอมรับในสังคม คิดเป็นร้อยละ 12 เพื่อสร้างความมั่นคงให้ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 10.60 และ อื่น ๆ เพื่อการท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 0.90

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Approach) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง สามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2549, หน้า 74) ซึ่งสูตรในการคำนวณที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

$$\text{สูตรการคำนวณ} \quad n = \frac{P(1-P)Z^2}{E^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P = สัดส่วนของประชาชนที่ต้องการสุ่ม = 0.50

Z = ระดับความเชื่อมั่นที่กำหนดไว้ มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ระดับ .05)

E = ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่เกิดขึ้น = .05

$$\text{แทนค่า} \quad n = \frac{(.05)(1-.5)(1.96)^2}{(0.05)^2}$$

$$n = 384.16 \text{ คน}$$

ผลจากการคำนวณ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ ต้องไม่ต่ำกว่า 384 คน ดังนั้นผู้วิจัย จึงจะเก็บกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 ตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้แก่ประชากรที่กำหนดไว้ โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามที่เป็นกระดาษและผ่านทางออนไลน์โดยใช้ Google Form จากนั้นเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้ข้อมูลครบถ้วนแล้ว และตรวจสอบเพื่อนำไปจัดทำและเตรียมสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ SPSS Version 26.0 ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับวิเคราะห์เพื่อการบรรยายส่วนบุคคล ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สำหรับการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับวิเคราะห์เพื่อการบรรยายส่วนบุคคล
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สำหรับการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา เรื่อง “การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร” ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามต่อประชาชนในเขตจตุจักร มีผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 400 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปตามสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ พบว่า ประชาชนในเขตจตุจักรที่ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 และเพศชาย จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 ตามลำดับ
2. อายุ พบว่า ประชาชนในเขตจตุจักรที่ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมาได้แก่ อายุ 46 – 60 ปี จำนวน 94 คน

คิดเป็นร้อยละ 23.50, อายุ 36 – 45 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00, อายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75, อายุ 22 – 25 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 และอายุต่ำกว่า 22 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

3. สถานภาพ พบว่า ประชาชนในเขตจตุจักรที่ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 รองลงมาได้แก่ สถานภาพสมรส จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 และหย่าร้างหรือหม้าย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

4. ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนในเขตจตุจักรที่ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59.00 รองลงมาได้แก่ การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 ตามลำดับ

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนในเขตจตุจักรที่ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท และ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 (รวม 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00) รองลงมาได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาทจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 – 100,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 100,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

6. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนในเขตจตุจักรที่ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.25, ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 15,000 บาท บาทจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00, ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 50,001 – 100,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00, ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

7. ภาวะการมีหนี้สิน พบว่า ประชาชนในเขตจตุจักรที่ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่มีหนี้สิน จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.00 และไม่มีหนี้ จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 ตามลำดับ

8. ประเภทของหนี้สิน พบว่า ประชาชนในเขตจตุจักรที่ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่า มีหนี้สิน ทั้งหมด 228 คน ส่วนใหญ่เป็นบัตรผ่อนสินค้า จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 50.44 รองลงมาได้แก่ สินเชื่อบ้าน จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 32.89, สินเชื่อรถ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 15.35 และเงินกู้ยืมนอกระบบ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.32 ตามลำดับ

9. ค่าใช้จ่ายในการจ่ายหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนในเขตจตุจักรที่ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่าหนี้สิน ทั้งหมด 228 คน ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการจ่ายหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 67.11 และค่าใช้จ่ายในการจ่ายหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน 15,000 – 20,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 32.89 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร

1. โดยรวม พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตจตุจักรที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักรโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านรายได้และด้านค่าใช้จ่าย และด้านที่อยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการลงทุนและด้านการออม

2. ด้านรายได้ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตจตุจักรที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร จำแนกตามรายด้านและรายข้อ : ด้านรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ มีรายได้ประจำ ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีรายได้พิเศษ, ครอบครัวมีผู้มียาได้ประจำได้มากกว่า 1 คน, รายได้จากการลงทุน และมีรายได้จากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น

3. ด้านค่าใช้จ่าย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตจตุจักรที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร จำแนกตามรายด้านและรายข้อ : ด้านค่าใช้จ่าย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายประจำ ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้, เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้ต่าง ๆ ให้กับสมาชิกในครอบครัว, ค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพ, เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายประจำของครอบครัวที่นอกเหนือจากตัวเองเป็นประจำทุกเดือน, ค่าใช้จ่ายประเภทที่อยู่อาศัย, ค่าใช้จ่ายในการสนทนาการ, ค่าใช้จ่ายในการชำระเบี้ยประกันภัย และเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตรหรือผู้อยู่ในอุปการะ เป็นต้น และข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาของตนเอง

4. ด้านการออม พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตจตุจักรที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร จำแนกตามรายด้านและรายข้อ : ด้านการออม โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับน้อย คือ ฝากเงินประเภทออมทรัพย์กับธนาคารเพื่อเป็นการออมเงิน, การซื้อทองคำสำหรับเก็บไว้เป็นสินทรัพย์ และฝากเงินประเภทฝากประจำ เช่น 3 เดือน 6 เดือน 12 เดือน 24 เดือน กับธนาคาร และข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ การซื้อสลากออมทรัพย์, ฝากเงินกับสหกรณ์หรือกองทุนในที่ทำงาน, ฝากเงินประเภทออมทรัพย์กับธนาคารในลักษณะฝากประจำเท่ากันทุก ๆ เดือน, ฝากเงินกับสหกรณ์หรือกองทุนในที่ทำงานในลักษณะฝากประจำทุก ๆ เดือน, ฝากเงินในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และการซื้อทองคำในลักษณะฝากเงินเป็นประจำสำหรับเก็บไว้เป็นสินทรัพย์

4. ด้านการลงทุน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในเขตจตุจักรที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร จำแนกตามรายด้านและรายข้อ : ด้านการลงทุน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับน้อย คือ การทำประกันชีวิต และการลงทุนในกิจการของตนเอง และข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ การลงทุนในหุ้น, การลงทุนในกองทุนรวม, การลงทุนในตราสารหนี้ และลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล

สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของประชาชนในเขตจตุจักรที่มีต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักรโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการลงทุน และด้านการออม ตามลำดับ

1. ด้านรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ มีรายได้ประจำ เช่น เงินเดือน ค่าไปประกอบวิชาชีพ ค่าประสบการณ์ปฏิบัติงาน เงินประจำตำแหน่ง หรืออื่นๆ ที่แน่นอน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีรายได้พิเศษ เช่น ค่าล่วงเวลา งานจากอาชีพเสริม งานที่รับทำพิเศษ เป็นรายได้เสริม, ครอบครัวมีผู้มีรายได้ประจำได้มากกว่า 1 คน, รายได้จากการลงทุน เช่น หุ้น กองทุน อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น และมีรายได้จากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล เป็นต้น

2. ด้านค่าใช้จ่าย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายประจำ เช่น ค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า ค่าสาธารณูปโภค ค่าของใช้ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้, เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้ต่าง ๆ ให้กับสมาชิกในครอบครัว, ค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพ, เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายประจำของครอบครัวที่นอกเหนือจากตัวเองเป็นประจำทุกเดือน, ค่าใช้จ่ายประเภทที่อยู่อาศัย, ค่าใช้จ่ายในการสนทนา การ, ค่าใช้จ่ายในการชำระเบี้ยประกันภัย และเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตรหรือผู้อยู่ในอุปการะ เป็นต้น และข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาของตนเอง

3. ด้านการออม โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่อยู่ในระดับน้อย คือ ฝากเงินประเภทออมทรัพย์กับธนาคารเพื่อเป็นการออมเงิน, การซื้อทองคำสำหรับเก็บไว้เป็นสินทรัพย์ และฝากเงินประเภทฝากประจำ เช่น 3 เดือน 6 เดือน 12 เดือน 24 เดือน กับธนาคาร และข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ การซื้อสลากออมทรัพย์, ฝากเงินกับสหกรณ์หรือกองทุนในที่ทำงาน, ฝากเงินประเภทออมทรัพย์กับธนาคารในลักษณะฝากประจำเท่ากันทุก ๆ เดือน, ฝากเงินกับสหกรณ์หรือกองทุนในที่ทำงานในลักษณะฝากประจำทุก ๆ เดือน, ฝากเงินในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และการซื้อทองคำในลักษณะฝากเงินเป็นประจำสำหรับเก็บไว้เป็นสินทรัพย์

4. ด้านการลงทุน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่อยู่ในระดับน้อย คือ การทำประกันชีวิต และการลงทุนในกิจการของตนเอง และข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ การลงทุนในหุ้น, การลงทุนในกองทุนรวม, การลงทุนในตราสารหนี้ และลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล

อภิปรายผล

การศึกษา เรื่อง “การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตจตุจักร” โดยรวมอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการลงทุน และด้านการออม โดยมีประเด็นอภิปรายเพิ่มเติม ดังนี้

1. ด้านรายได้

โดยจากผลการศึกษา พบว่า รายได้หลักของผู้ตอบแบบสอบถามยังคงเป็นรายได้ประจำ ซึ่งมีความมั่นคงและมีผลต่อการวางแผนทางการเงินสูงสุดอยู่ โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยังพยายามหารายได้พิเศษหรือรายได้เสริมเพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิตทั้งในปัจจุบันและอนาคตในสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วคนในครอบครัวจะมีผู้มีรายได้ประจำมากกว่า 1 คน นั้นหมายถึงหากมีครอบครัวที่มีเป็นครอบครัวเดี่ยว คือ พ่อ แม่ และลูก ทั้งพ่อและแม่จะต้องออกทำงานนอกบ้านทั้ง 2 คน เพื่อหารายได้เพื่อความมั่นคงของครอบครัว ในขณะที่รายได้จากการออม เช่น ดอกเบี้ยและเงินปันผล เป็นสัดส่วนรายได้ที่น้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่สถาบันการเงินต่าง ๆ มีดอกเบี้ยเงินฝากหรือเงินปันผลต่ำ ผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของภิรมยา ชัยศิลป์ (2562) พบว่า พนักงานบริษัทเอกชนส่วนใหญ่มีความต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน และมีภาระหนี้สินที่เกิดจากสินเชื่อรถ แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของพัชรนันท์ คงมัน (2560) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง ความตระหนักของคณวิทำงานต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ พบว่า คณวิทำงานมีความตระหนักต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณในระดับที่มากที่สุด โดยพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคณวิทำงานพบว่า ส่วนใหญ่มีการออมเงินและ/หรือการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 85 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยสัดส่วนเงินออมในแต่ละเดือน เก็บออมประมาณ 1 – 10 % ของรายได้ในระยะเวลา 6 ปีขึ้นไป ส่วนมากเก็บออมในรูปแบบการออมในบัญชีเงินฝาก ซึ่งวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน และรองลงมาคือเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเกษียณ คิดเป็นร้อยละ 24.63

2. ด้านค่าใช้จ่าย

ผลการศึกษา พบว่า รายจ่ายหลักของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นค่าใช้จ่ายประจำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตที่ทุกคนต้องใช้จ่าย ประเด็นที่น่าสนใจ คือ ค่าใช้จ่ายรองลงมา ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้ และยังเป็นผู้รับชำระหนี้ให้แก่บุคคลในครอบครัวด้วย โดยจากการสอบถามผู้ตอบแบบสอบถาม ประชาชนในเขตจตุจักรที่ตอบแบบสอบถามยังคงมีการซื้อสินค้าเงินผ่อนอยู่ในอัตราที่สูง ซึ่งส่วนนี้อาจส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินในอนาคตได้ ผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของภิรมยา ชัยศิลป์ (2562) ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติ บริษัทในพื้นที่อำเภอ

เมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า พนักงานบริษัทเอกชนส่วนใหญ่มีความต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน และมีภาระหนี้สินที่เกิดจากสินเชื่อ

3. ด้านการออม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการออมเงินน้อยกว่าการลงทุน เหตุผลอาจเนื่องมาจากสภาวะปัจจุบันผลตอบแทนที่เกิดจากการออม โดยที่ผลตอบแทนที่สูงจึงยอมเสี่ยงจะเลือกการลงทุนมากกว่าการออม แต่ยังคงมีการฝากเงินเป็นการออมอยู่เพื่อความมั่นคง ซึ่งสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการลงทุนได้ดี ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของศตานนท์ ชันธศวรร (2554) ที่ศึกษาพฤติกรรมการออมและการทำประกันชีวิต เพื่อการวางแผนชีวิตหลังเกษียณของประชาชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาถึงการวางแผนเกษียณอายุ พฤติกรรมการออม พฤติกรรมการทำประกันชีวิต และปัจจัยที่มีผลต่อการออมและการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออมกับธนาคารพาณิชย์มากที่สุดคือ เพื่อใช้ในยามเกษียณอายุ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในสินทรัพย์มากที่สุด คือ เพื่อการเก็งกำไรในระยะสั้น และเพื่อใช้ในยามเกษียณอายุ ปัจจัยที่มีผลต่อการทำประกันชีวิตมากที่สุด คือ ให้ความคุ้มครองหลายด้าน และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการออมเพื่อเกษียณอายุมากที่สุด คือ ภาวะเศรษฐกิจภายในปัจจุบัน และผลการศึกษาของลัดดาวลัย แสงศรีจันทร์ (2561) ซึ่งได้ศึกษา เรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จังหวัดพะเยา พบว่า รูปแบบการวางแผนการบริหารการเงินส่วนบุคคลนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีการวางแผนการออมและการลงทุนมากที่สุด

4. ด้านการลงทุน

ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าในภาวะปัจจุบันแม้ประชาชนต้องการผลตอบแทนที่สูงแต่ก็ยังคงมีความกังวลในเรื่องความเสี่ยงของการลงทุน ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนของการออมและการลงทุนไม่แตกต่างกันมาก ดังนั้นเมื่อมีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายจึงนำมาใช้ในการออมและการลงทุนในสัดส่วนไม่แตกต่างกันมาก แต่จะให้ความสำคัญในการลงทุนมากกว่า ผลการศึกษานี้ ไม่สอดคล้องกับพัชรนันท์ คงมัน (2560) ที่ได้ศึกษา เรื่อง ความตระหนักของคณวิทย์ทำงานต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ พบว่า คณวิทย์ทำงานมีความตระหนักต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณในระดับที่มากที่สุด และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อคำถามพบว่า การวางแผนการเงินที่ดีควรวางแผนการใช้จ่ายให้เหมาะสม และจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับการออมเงินตามเป้าหมาย ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงที่สุดต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณคือ การรับรู้สถานะทางการเงินของตนเองมีผลต่อการตัดสินใจวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ และพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคณวิทย์ทำงานพบว่า ส่วนใหญ่มีการออมเงินและ/หรือการลงทุน และผลการศึกษาของสุพัตรา สมวงศ์ (2559) ได้ศึกษา เรื่อง การออมเงินเพื่อวัยเกษียณของลูกค้าธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) จังหวัดพะเยา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการออมเงินเพื่อวัยเกษียณในแต่ละเดือน คิดเป็นร้อยละ 53.70 ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ คิดเป็นร้อยละ 65.90 อยู่ในรูปแบบของเงินฝากกับ

สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 34.10 เหตุผลในการออมเงินเพื่อวัยเกษียณเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามป่วยชรา คิดเป็นร้อยละ 37 เพื่อใช้จ่ายในบั้นปลายชีวิต คิดเป็นร้อยละ 23.50 เพื่อเป็นหลักประกันให้ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 16.10 เพื่อเป็นการยอมรับในสังคม คิดเป็นร้อยละ 12 เพื่อสร้างความมั่นคงให้ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 10.60 และ อื่น ๆ เพื่อการท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 0.90

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ด้านรายได้ สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ การเน้นการเพิ่มรายได้ของประชาชนให้ทันต่อค่าครองชีพ ค่าใช้จ่ายหรืออัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นในปัจจุบัน โดยอาจต้องแสวงหาช่องทางการเพิ่มรายได้พิเศษนอกเหนือจากรายได้ประจำซึ่งอาจจะไม่มั่นคงเหมือนในอดีต เช่น การหางานทำล่วงเวลา รวมทั้งการที่ยังคงพึ่งพาเงินเดือนประจำเพียงอย่างเดียวอาจส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในอนาคตหากเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันที่ทำให้ต้องขาดรายได้จากเงินเดือนประจำไป รวมทั้งการมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ทำงานเพิ่มขึ้น เช่น จากเดิมเป็นเพียงแม่บ้าน อาจต้องหารายได้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือนที่มีการวางแผนทางการเงินอยู่แล้ว เพื่อประสิทธิภาพในการวางแผนทางการเงิน

2. ด้านค่าใช้จ่าย สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ ารลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นออกเพื่อลดภาวะการเป็นหนี้สิน เช่น การผ่อนซื้อสินค้าที่ไม่มีความจำเป็นหรือจำเป็นน้อยลง ตัวอย่างเช่น การซื้อโทรศัพท์เคลื่อนที่รุ่นใหม่ทุกครั้งที่มีการวางจำหน่ายในขณะที่โทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องเดิมยังใช้งานได้คืออยู่ เป็นต้น รวมทั้งเน้นการซื้อสินค้าเป็นเงินสดเพื่อการบริหารจัดการและวางแผนทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านการออม สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ การเน้นให้ประชาชนให้ความสำคัญต่อการออมและการวางแผนทางการเงินเพื่อความมั่นคงในอนาคตในระยะยาวมากขึ้น ซึ่งให้เห็นถึงผลกระทบของการขาดการวางแผนทางการเงินที่ดีโดยเฉพาะผลกระทบในระยะยาว รวมทั้งสร้างแรงจูงใจหรือการแสวงหาการออมรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลที่ให้ผลตอบแทนที่สูงจนเกิดการออมที่สูงขึ้น เช่น การให้ความรู้กับประชาชนในการลงทุนในด้านอื่นๆ แทนการฝากเงินออมทรัพย์หรือฝากประจำซึ่งให้ดอกเบี้ยต่ำเพียงอย่างเดียว แต่ไปทำการออมในทองคำที่มีความเสี่ยงสูงกว่าแต่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าโดยให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนทองคำเพื่อลดความเสี่ยงดังกล่าว เป็นต้น

4. ด้านการลงทุน สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ การให้ความรู้ในด้านการลงทุนกับประชาชนผ่านสถาบันการเงินต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อให้ประชาชนตัดสินใจหรือเลือกแนวทางการลงทุนใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับตนเองโดยให้ผลตอบแทนที่น่าพึงพอใจและมีความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งส่วนหนึ่งประชาชนยังไม่กล้าลงทุนเนื่องจากไม่สามารถรับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้ เช่น การลงทุนในหุ้นพื้นฐานที่มีความเสี่ยงต่ำ แต่ให้ผลตอบแทนค่อนข้างสูงในระยะยาว หรือการให้ความรู้กับประชาชนถึงความสำคัญในการทำประกันชีวิตเพื่อลดความเสี่ยงในการใช้ชีวิตในวัยสูงอายุ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรุงเทพธุรกิจ. 'กรุงเทพฯ' รั้งอันดับ 35 โลก เมืองค่าครองชีพแพงสุดสำหรับต่างชาติ. ค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2563, แหล่งที่มา <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/884387>.
- กรุงเทพธุรกิจ. ค่าครองชีพกรุงเทพฯ แพงสุด 'อันดับ 2' อาเซียน. ค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2563, แหล่งที่มา <https://vacatrader.com/web/index.php/homepage/447-2asian.html>.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2549). การวิเคราะห์ทางสถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- กฤษฎา เสกตระกูล. (2553). การวางแผนการเงินส่วนบุคคล: เมื่อประชาชนมั่งคั่ง ประเทศก็มั่นคง. ตีพิมพ์ในวารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2553. ค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2563, แหล่งที่มา <https://www.set.or.th/set/financialplanning/knowledgedetail.do?contentId=535&type=article>.
- พัชรนันท์ คงมั่น. (2560). ความตระหนักของคนวัยทำงานต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- ภิรมยา ชัยศิลป์. (2562). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติ บริษัทในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2555). การบริหารการเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555. พิมพ์ครั้งที่ 2. 612 หน้า. ISBN 9786167227184.
- ลัดดาวลัย แสงศรีจันทร์. (2561). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จังหวัดพะเยา. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา, 2561.
- ศदानนท์ ชันธควร. (2554). พฤติกรรมการออมและการทำประกันชีวิตเพื่อการวางแผนชีวิตหลังเกษียณของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุพัตรา สมวงศ์. (2559). การออมเงินเพื่อวัยเกษียณของลูกค้านักธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) จังหวัดพะเยา. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา, 2559.
- หลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด. การวางแผนการเงินส่วนบุคคลในทศวรรษที่ 21. แหล่งที่มา <http://www.thaimutualfundnews.com/page.php?id=9&month =01& year=2008>.